

POLITIK

Læreren fra Østerbro har selv mærket den frustration, som Mette Frederiksen nævnte. Men hun giver politikerne en stor del af skylden

Hvis man sender en elev ned til skolelederens kontor, bliver eleven bare fulgt tilbage, siger lærer fra Østerbro, der har set en udvikling de sidste 20 år.

Pernille Bendix er lærer på Skolen på Strandboulevarden på Østerbro i København. Elever støjer i hovedstadens klasser. Pernille har været lærer i 20 år og ser en markant forskel fra tidligere.

Foto: Søren Bidstrup

Annonce

MIA GLEERUP FALLENTIN

KRISTOFFER KRÆN SØRENSEN
JournalistOnsdag d. 04. oktober 2023, kl. 17:12
Del denne artikel ▾

▶ Automatisk oplæsning Kø

Lærer Pernille Bendix fra Skolen på Strandboulevarden har set det med egne øjne. Da hun for 20 år siden første gang gik ind i et lokale som lærer, var der en anden respekt om hende. Fra eleverne og forældrene - sågar fra lederne.

Siden dengang er der bare sket en udvikling. Og dermed genkender Pernille Bendix diagnosen af en af skolens store problemer, som statsministeren nævnte i sin åbningstale:

Læreren er ikke længere en autoritet. Forældrene stoler ikke på dem, men råber op og blander sig.

Men det ansvar bærer politikerne en stor del af skylden for, mener Pernille Bendix.

»Politikerne har pillet lærernes ejerskab over skolen væk. De har fjernet vores indflydelse, og det underminerer selvfølgelig også lærerens autoritet,« siger hun.

Som eksempel peger Pernille Bendix blandt andet på, da lærerne blev lockoutet i 2013 og fik ændret deres rolle i skolen. Folkeskolereformen blev indført, og lærernes arbejdstid ændret.

Hun peger også på forældrenes indtog i skolen på politikernes foranledning.

Pernille Bendix ser en markant forskel fra tidligere: Læreren autoritet er ikke længere den samme.
Foto: Søren Bidstrup.

Og den manglende autoritet kan godt give en magtesløshed, hvis der opstår larm og uro i klassen.

»Jeg har godt styr på min ledelse af klasserummet, men det gør bare frustrationen større, når det så en gang imellem ikke lykkes,« siger hun.

Forældrefælden

Når samtalen falder på forældrenes indtog i skolen, bliver det såkaldte PISA-chok fra år 2001 ofte nævnt. Det var der, politikerne pludselig indså, at danske skolebørn var dårligere end i lande, vi normalt sammenligner os med.

Det fik politikerne til at skrue op for kravene til skolen, de lavede nationale test og satte klare mål for undervisningen - og så lagde de op til en langt højere grad af forældreinvolvering.

Men på samme tid gjorde politikerne lærernes opgave større og mere kompleks. Blandt andet indførte man inklusionen, så lærerne pludselig skulle håndtere elever med særlige behov og diagnoser.

»Vi har jo en hel inklusionsreform, der har lagt en hel masse andre opgaver ned på området. Statsministeren siger, vi bruger flere penge i folkeskolen end nogensinde før, og det kan da godt være, men opgaven er også meget større,« siger Pernille Bendix.

Kaos i klasseværelserne

Resultatet af manglende autoritet og større kompleksitet er ofte, at klasseværelserne fyldes med støj, som [Berlingske har beskrevet](#) de seneste måneder. Og det går både ud over de elever, der er parate til at modtage undervisning, og dem, der ikke er.

Det kan lærerne bare ikke gøre noget ved, påpeger Pernille Bendix. For skolen er ikke som for 20 år siden.

»Man sanktionerer ikke en elev, der forstyrrer. Man kan ikke sende elever ud på gangen eller ned på kontoret. Jeg har eksempler på kolleger, der i afmagt har sendt dem ned på kontoret, men hvor lederen er kommet tilbage med barnet og har sagt til læreren, at barnet skal være i lokalet.«

For forældre stoler ikke på, at deres barn er sanktioneret af en grund. Det griber de ind over for, og det kan eksempelvis ende med, at de går til skolelederen.

»Lærere oplever, at elever og forældres ord bliver hørt uden lærerens vinkel. Jeg har kolleger, der har oplevet en decideret usikkerhed i deres ansættelse af den grund.«

Men egentlig forstår hun »sådan set« godt forældrene.

»Det er politikerne, der har inviteret forældrene ind i skolen. Så er det også klart, at de stiller spørgsmål og kræver svar. Men jeg tror, forældrene er mere involveret, end hvad der er gavnligt,« siger hun.

[SAMFUND](#) [OPINION](#) [BUSINESS](#) [KULTUR](#)

København. I hvert fald hvis den bløde pædagogik ikke virker. For sanktionsmulighederne er væk, mener hun.

Foto: Søren Bidstrup.

Lærerformand forstår forældres utryghed

Danmarks Lærerforening, anført af Gordon Ørskov, deler opfattelsen af, at lærerens autoritet i klasselokalet er udfordret.

»Jeg tror ikke, at det skyldes, at forældre og elever har til hensigt at underminere lærerens autoritet. Jeg tror i virkeligheden, at det her handler meget om, at vi hjælper hinanden og i samarbejde får skabt en tydeligere ansvarsfordeling i skolen,« siger Gordon Ørskov.

Han er glad for, at det bliver slået fast, at det er læreren, der har autoriteten og ansvaret for den gode undervisning.

»Samtidig er det jo også vigtigt, at vi får beskrevet, hvad forældrenes rolle er i den sammenhæng. Hvad er det, forældrene kan forvente? Vi skal sørge for at kommunikere, at vi har styr på det, og hvis der er noget, I skal vide, skal vi nok orientere jer.«

Der er dog også sket en anden udvikling de seneste årtier. Hver femte lærer i folkeskolen har ikke en uddannelse.

Og brugen af vikarer stiger - det samme gør andelen af forældre, der mener, at deres barn har brug for privat lektiehjælp.

Tror du også, at nogle forældre kan være lidt utrygge, fordi de måske oplever, at mange af lærerne på deres børns skole ikke er uddannede?

»Ja, der er god grund til, at forældrene nogle gange bliver utrygge. Jeg er da hamrende irriteret over, at 20 procent af dem, der underviser i folkeskolen, ikke har en læreruddannelse. Mange af dem gør alt, hvad de kan, men de kan jo ikke påtage sig så stort et ansvar. Så det er klart, at forældre reagerer på det. Det må vi gøre bedre som samfund,« siger han.

LÆS MERE

[SAMFUND](#) | [ABONNEMENT](#)

